

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
í t é l e t e**

**Az ügy száma:** Kfv.IV.37.085/2020/4.

**A tanács tagjai:** Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró,  
Dr. Horváth Tamás bíró

**A felperes:** felperes neve  
(....)

**A felperes képviselője:** Dr. Csóka Ügyvédi Iroda  
Dr. Csóka Dávidügyvéd,  
(.)

**Az alperes: Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Elnöke**  
(1015 Budapest, Ostrom u. 23-25.)

**Az alperes képviselője:** Dr. Geszti Gábor jogtanácsos

**A per tárgya:** mozgóképszakmai ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági  
felülvizsgálata

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** alperes

**A felülvizsgálni kért jogerős határozat:** Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság  
20.K.30.590/2017/28. számú ítélete

**Rendelkező rész**

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.30.590/2017/28. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- megállapítja, hogy a feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ezen ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## Indokolás

### A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A benyújtó Hivatala (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a 2016. április 13. napján kelt HN/29400-10/2015. számú határozatával megállapította, hogy a „... (...)” című filmalkotás támogatás igénybevételére jogosult. A közvetlen magyar filmgyártási költségek összegét 275 650 753 Ft-ban, míg a kiadható közvetlen támogatás összegének maximumát 68 912 688 Ft-ban állapította meg.
- [2] A felperes 2016. augusztus 8. napján benyújtott kérelmében a filmalkotás 2016. április 1. és június 30. közötti gyártási időszakára vonatkozóan kérte a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény (a továbbiakban: Mktv.) 31/C. § (1) bekezdése szerinti költségellenőrzési eljárás lefolytatását. Az elsőfokú hatóság 2016. október 7. napján kelt HN/24395-4/2016. számú határozatában a kérelmezett 58 749 189 Ft helyett 43 725 131 Ft közvetlen filmgyártási költséget és a kérelmezett 14 687 297 Ft helyett 10 931 283 Ft adókedvezményre jogosító közvetett támogatási összeget állapított meg, míg a fennmaradó összegek vonatkozásában elutasította a támogatás kiadását.
- [3] A határozat indokolásában megállapította, hogy a M... U... Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: M... Kft., számlakibocsátó) által légi személyszállítás jogcímén kiállított számlákon szereplő tételek egy része nem magyarországi indulási vagy célállomással feltüntetett repülőjegyek vásárlását tartalmazza, így azok nem számolhatóak el közvetlen magyar filmgyártási költségként. Továbbá a számlakibocsátó által külföldi szállás jogcímén kiállított számlák tekintetében megállapította, hogy a szolgáltatások teljesítésére külföldön került sor. Álláspontja szerint a M... Kft. az általa harmadik személlyel kötött szerződés alapján megvásárolt külföldi szállásszolgáltatást változatlan formában, hozzáadott érték nélkül értékesített tovább és számlázott ki a felperesnek, így ezek a költségek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (4) bekezdése alapján közvetített külföldi szolgáltatásnak minősülnek, vagyis nem számolhatóak el közvetlen magyar filmgyártási költségként. Ezért az elsőfokú hatóság az e számlákkal érintett összeget nem fogadta el magyarországi költségként. Döntését az Mktv. 12. § (10) bekezdésére, a 31/E. § (4) bekezdésére és a 31/F. § (4) bekezdésére alapította.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2016. december 21. napján kelt IE/24395-10/2016. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában az elsőfokú határozatban szereplő jogszabályhelyek mellett a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 2. § 25. és 26. pontjaira, valamint az u... szerződésről szóló 281/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 1. § c) pontjára hivatkozva egyetértett az elsőfokú hatóság azon álláspontjával, hogy a kérdéses költségek nem számolhatóak el közvetlen magyar filmgyártási költségként, mert a M... Kft. által nyújtott szolgáltatás nem minősült utazásszervezési tevékenységnek, ugyanis felperes és a M... Kft. között 2014. december 22. napján létrejött szolgáltatási szerződés nem tartalmazta az utazásszervezési szolgáltatás teljesítésének helyét és idejét. Megállapította a benyújtott számlák alapján, hogy a külföldi szállásszolgáltatások a személyszállítási szolgáltatástól elkülönülten kerültek megrendelésre, azokhoz nem kapcsolódott u... szolgáltatás nyújtása. A M... Kft. tehát utazásközvetítő tevékenységet végzett, vagyis csupán közvetített a tényleges teljesítő és a szolgáltatást igénybe vevő felperes között. Az Szt. 3. § (7) bekezdés 1. pontjában meghatározott igénybe vett szolgáltatások körébe tehát nem sorolható. A külföldi szállásszolgáltatás többlétszolgáltatás nélküli továbbszámolása pedig az Mktv. 31/F. § (4) bekezdése alapján nem számolható el közvetlen magyar filmgyártási költségként.

### A felperes keresete és az alperes védekezése

- [5] Az alperes határozatával szemben a felperes keresettel élt, amelyben az alperes határozatának

elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint sérült a jogorvoslathoz való joga azáltal, hogy alperes a fellebbezésben foglalt érvek egy részére nem reagált, azokat érdemben nem vizsgálta, ugyanakkor olyan érvekre hivatkozott, amelyekre az elsőfokú hatóság nem.

- [6] A felperes sérelmezte, hogy a Nemzeti Filmirodával folytatott előzetes konzultáción nem hívták fel a felperes figyelmét arra, hogy ezen számlák problémásak lehetnek. Álláspontja szerint az alperes a tényállás hiányos megállapítása és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése folytán jutott arra a következtetésre, hogy a vitatott költségek közvetített szolgáltatásra vonatkoznak.
- [7] A felperes csupán a bírósági eljárás során csatolta a M... Kft.-vel megkötött - 2014. december 22-én kelt szerződés - kiegészítését, mely 2016. április 26-án kelt és a szerződés tárgyát teljes körű utazásszervezésre módosította, amelybe a szállásfoglalás is beletartozott.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a határozatot megfelelően indokolta, reagált a fellebbezésben foglaltakra. Előadta, hogy a per alapját képező döntés meghozatala során mérlegelési jogkörrel nem rendelkezett. Fenntartotta, hogy a M... kft. mindössze utazásközvetítői tevékenységet látott el, a szolgáltatásokat többlétszolgáltatás nyújtása nélkül egyszerűen továbbszámolta. Az alperes előadta továbbá, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdése alapján nem volt kötve a fellebbezésben foglaltakhoz. A felperes által hivatkozott személyes egyeztetéssel kapcsolatban rámutatott, hogy arról feljegyzés nem készült, ugyanakkor azon - időpontjából fakadóan - konkrét számlák szóba sem kerülhettek. Kifejtette, hogy az iratokból arra a megállapításra jutott, hogy amikor a felperes a M... Kft.-től megrendelte a szállásslétszolgáltatást, akkor gyakorlatilag már tudta, hogy milyen szállást, hogy és milyen módon kíván igénybe venni, és csak azért iktatta közbe a M... Kft.-t, hogy „magyarosítsa” ezeket a költségeket. A M... kft. egyértelműen ugyanolyan kondíciókkal rendelte meg a szállást, mint ahogyan a felperesnek ez a megrendelőjében részletezésre került.

### **Az elsőfokú bíróság ítélete**

- [9] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. június 12. napján kelt, 20.K.30.590/2017/28. számú ítéletével az alperes 2016. december 21. napján kelt IE/24395-10/2016. számú határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy az alperes kellő körben és terjedelemben reagált határozatában a felperes fellebbezésében foglaltakra, a jogorvoslathoz való jog eljárásjogi követelménye nem sérült. Az sem tekinthető az alperes és az elsőfokú hatóság által lefolytatott eljárás hibájának, hogy a felperes az eljárást megelőzően eltérő tájékoztatást kapott a Nemzeti Filmirodától. Megjegyezte, hogy ha esetlegesen az alperes téves jogértelmezés miatt jelen eljárást megelőzően a perbelivel azonos tartalmú számlákat befogadta és azokkal kapcsolatosan nem állapította meg, hogy közvetített szolgáltatást tartalmaznak, a felperest jogszerzésre nem jogosítja.
- [10] Eljárási jogszabálysértés hiányában a bíróság az anyagi jogi jogszabálysértéseket vizsgálta azzal, hogy a felperes nem vitatta a légi személyszállítás költségével kapcsolatos határozati részt, ezért azt nem vizsgálhatta.
- [11] A költségellenőrzés során vizsgált számlák kapcsán rámutatott, hogy az Mktv. 2. §, 31/F. § (4) bekezdés, az Szt. 3. § (4) bekezdés és (7) bekezdés alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes által elszámolni kívánt költségek a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján közvetlen magyar filmgyártási költségként elszámolhatóak-e. Rögzítette, hogy annak nem volt jelentősége, hogy a perben vitatott szerződés utazásszervezési szerződésnek minősült-e, mivel minden olyan szolgáltatás, ami nem közvetített, vagy egyéb szolgáltatás, igénybe vett szolgáltatásnak minősül. Az ügyben azonban arról kellett döntenie, hogy a vitatott költségek közvetített szolgáltatást tartalmaztak-e. Az Szt. vonatkozó definíciójának pedig fontos és

elválaszthatatlan összetevőjét képezik azon részek, melyek szerint a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye egyértelműen megállapítható kell, hogy legyen. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az iratokhoz csatolt 2014-es szerződés csak az oda-és visszautazásról szólt, melyben volt kitétel, hogy külföldről igénybe vett szolgáltatást nem tartalmazhat, de a 2016-os kiegészítés a közigazgatási eljárásban nem állt rendelkezésre, így az az alperes terhére nem róható, hogy az abban foglalt kitételeket nem értékelte. Mindezt a szerződéssel kapcsolatos alperesi megállapításokat helytállónak találta.

- [12] A számlákkal kapcsolatban megállapította, hogy azok egyikén sem szerepelt arra vonatkozó utalás, hogy közvetített szolgáltatást tartalmaz. Ez pedig az Szt. fenti rendelkezése szerint elengedhetetlen feltétel. Ezért megállapította, hogy a kérdéses költségek nem tartalmaznak külföldről igénybe vett közvetített szolgáltatást, így az alperesi határozatnak a jogalapja hiányzott. Mindezekre figyelemmel a bíróság az alperesi további érvelést nem tartotta relevánsnak, felhívta azonban a figyelmet arra, hogy mennyiben az alperesi álláspont szerint az Mktv. jelenlegi szabályozása túlzottan tágan értelmezi a közvetített szolgáltatás fogalmát, mint végrehajtó hatóságnak lehetősége van javaslattal élni az általa megfelelőnek ítélt szövegezés törvénybe iktatása érdekében.
- [13] A megismételt eljárásra előírta, hogy a hatóságnak a Szt. hivatkozott szabálya alapján kell a perbeli ügyben vizsgálódnia és csak az Szt.-ben felsorolt taxatív kritériumok vizsgálatát követően tehet megállapítást, ami nem lehet kiterjesztő akkor sem, ha közpénzek felhasználása körében történik. A hatóság kizárólag annak a támogatási összegnek a kifizetését tagadhatja meg, amely az Szt. alapján közvetített szolgáltatás. Hangsúlyozta, hogy az Mktv. a közvetlen magyar filmgyártási költség definícióját a költséggel kapcsolatban Magyarországon felmerülő adó- vagy járulékfizetési kötelezettséghez köti. Bár a vonatkozó számlák kapcsán ÁFA fizetési kötelezettség valóban nem merült fel, azonban éppen annak következtében, hogy közvetített szolgáltatást nem tartalmaznak, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 39. § (1) bekezdés a) pontjából következően a M... kft. árbevételét növelték, ezáltal helyi iparüzési adó-fizetési kötelezettséget keletkeztettek. A fentiekből következően az Mktv. szellemiségével, illetve az állami támogatáshoz kapcsolódó közérdekkel sem lehet indokolni ezen költségek mellőzését.

## **A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem**

- [14] Az ügyben az alperes 2018. augusztus 7. napján kelt felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben kérte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. június 12. napján kelt, 20.K.30.590/2017/28. számú ítéletének hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. Az érvelése szerint a jogerős ítélet sérti a Mktv. 31/F. § (4) bekezdését és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdését.
- [15] Az alperes álláspontja szerint a szolgáltatási szerződés és annak kiegészítésének vizsgálata a perben releváns, amelyet az Mktv. és a Kr. alapján szükséges értékelni. Kiemelte, hogy a vitatott számlákon (az SB3416-00045, SB3416-00053 és SB3416-000745 könyvelési számú kivételével) a díjak euró pénznemben vannak meghatározva így a Kr. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerinti, forintban történő díjmeghatározás követelménye nem teljesült teljes körűen. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítélet 7. oldalán tett azon megállapítása, mely szerint a „perbeli számlák vonatkozásában megállapítható, hogy azok egyikén sem szerepelt arra vonatkozó utalás, hogy közvetített szolgáltatást tartalmaz” tényszerűen nem helytálló. Előadta, hogy az elsőfokú határozat 4-5. oldalán található táblázatban szereplő el nem fogadott szállásköltségek számlái közül a SB3416-00029 könyvelési számú számlán szerepel, hogy „A számla közvetített szolgáltatást tartalmaz”. Az alperes arra hivatkozott, hogy ez a számla a közigazgatási iratanyagban rendelkezésre állt, annak sztorizálásáról vagy javításáról az alperesnek nincs tudomása.
- [16] Az alperes szerint továbbá nem jelenti azt, hogy azon szolgáltatások, amelyekről kiállított számlák, illetve melyre vonatkozó szerződés nem tüntetik fel a közvetítés tényét, tartalmuk alapján ne

minősülhetnének közvetített szolgáltatásnak, hanem mindössze annyit jelent, hogy az adóalany ennek a szolgáltatásnak az értékével nem tudja csökkenteni a helyi iparűzési adó alapját. Abban az esetben, ha jelen ügyben a számlák mindegyikén feltüntetésre kerülne a közvetítés ténye, akkor a számlakibocsátó mentesülne ugyan a 2%-os mértékű iparűzési adó megfizetésének kötelezettsége alól azzal, hogy a szolgáltatás értékével csökkentheti az adóalapját, azonban a 25%-os állami támogatást a felperes nem tudná érvényesíteni a kérdéses számlák szerinti költségek, összegek vonatkozásában. Erre tekintettel az alperes szerint az, hogy a kérdéses összegek valamilyen egyéb állami vagy önkormányzati bevételt keletkeztetnek, nem támasztja alá, hogy a mozgóképszakmai támogatási szempontból, a filmtámogatási rendszer közérdekű céljait szem előtt tartva ne lehetne ezen költségek elszámolhatóságát kifogásolni.

[17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[18] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.

[19] A Pp. 275. §-a szerint a felülvizsgálati eljárásban a Kúria jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja. Jogszabálysértés esetén van lehetősége az eljárást lefolytató bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban bizonyítást nem folytat le.

[20] Jelen felülvizsgálati eljárásban a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg, hogy a felperes által a M... kft. által kibocsátott számlák szerint elszámolni kívánt költségek közvetlen magyar filmgyártási költségnek minősülnek-e. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes szerint ugyanis az utazásszervezést az Szt. 3. § (7) bekezdése szerint is tipikusan igénybe vett szolgáltatásnak kell tekinteni, egyösszegű díjmeghatározás sem történt és a számlák sem csak forintban kerültek kiállításra. Másrészt vizsgálni kellett, hogy a jogerős ítélet meghozatalára a Pp. 206. § (1) bekezdésének sérelmével került-e sor. Az alperes álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint a „perbeli számlák vonatkozásában megállapítható, hogy azok egyikén sem szerepelt arra vonatkozó utalás, hogy közvetített szolgáltatást tartalmaz” tényszerűen nem helytálló.

[21] Az Mktv. 2. § 29. pontja szerint közvetlen magyar filmgyártási költség a közvetlen filmgyártási költségek azon csoportja, amely adó vagy egyéb közteher-fizetési kötelezettség formájában merül fel, vagy amelynek felmerülése Magyarországon adó- vagy járulékfizetési kötelezettséget keletkeztet és megfelel az e törvényben meghatározott követelményeknek.

[22] A jelen perben nem volt vitatott, hogy az ekként elszámolni kívánt költség nem adó vagy egyéb közteher-fizetési kötelezettség formájában merült fel. Okszerűen vizsgálta tehát az elsőfokú bíróság, hogy az Magyarországon adó- vagy járulékfizetési kötelezettséget keletkeztetett-e. Ennek kapcsán helytállóan hivatkozott arra, hogy a perbeli költségek a Htv. rendelkezései szerint belföldi a számlakibocsátónál az árbevétel növekedését, így adófizetési kötelezettséget eredményeztek. Megjegyzendő ebben a körben, hogy az Szt. 72. § (1) bekezdése szerint az értékesítés nettó árbevételeként kell kimutatni a szerződés szerinti teljesítés időszakában az üzleti évben értékesített vásárolt és saját termelésű készletek, valamint a teljesített szolgáltatások ártámogatással és felárral növelt, engedményekkel csökkentett - általános forgalmi adót nem tartalmazó - ellenértékét. Nem volt jelentősége ebben a körben annak, hogy az adózási jogszabályok szerint a felek milyen kedvezmények elszámolására jogosultak, ilyen többletfeltétel ugyanis a hatályos jogszabályi rendelkezésekből nem vezethető le.

[23] Másrészt vizsgálni kellett, hogy az elszámolni kívánt költségek megfelelnek-e az Mktv.-ben meghatározott követelményeknek. Ebben a körben az Mktv. 31/F. § (4) bekezdése határozza meg azt, hogy az Szt. 3. § (4) bekezdés 1. pontjában meghatározott közvetített szolgáltatást tartalmazó költségekből a szállító által külföldről igénybe vett szolgáltatás értéke nem számolható el közvetlen

magyar filmgyártási költségként.

- [24] A közvetített szolgáltatás fogalmát az Mktv. által is felhívott Szt. 3. § (4) bekezdés 1. pontja akként határozza meg, hogy ilyennek minősül a gazdálkodó által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel (a megrendelővel) kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített (továbbszámlázott) szolgáltatás; közvetített szolgáltatásnál a gazdálkodó vevője és nyújtója is a szolgáltatásnak, a gazdálkodó a vásárolt szolgáltatást részben vagy egészben közvetíti úgy, hogy a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye, vagyis az, hogy a gazdálkodó nemcsak a saját, hanem az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron, egyértelműen megállapítható. Az igénybe vett szolgáltatás ezzel szemben az Szt. 3. § (7) bekezdés 1. pontja értelmében minden olyan szolgáltatás, amely nem tartozik a közvetített szolgáltatás, illetve az egyéb szolgáltatás közé; különösen az utazásszervezés, a szállítás-rakodás, a raktározás, a csomagolás, a kölcsönzés, a bérlet, a bér munka, az eszközök karbantartása, a postai és távközlési szolgáltatás, a mosás és vegytisztítás, a bizományi tevékenység, az ügyletszerzés, az oktatás és továbbképzés, a hirdetés, a reklám és propaganda, a piackutatás, a könyvkiadás, a lapkiadás, a szállodai szolgáltatás, a vendéglátás, a kutatás és kísérleti fejlesztés, a tervezés és lebonyolítás, a könyvvizsgálat, a könyvviteli szolgáltatás.
- [25] Ennek körében értékelni kellett azt, hogy a számlákban szereplő szolgáltatás a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített (továbbszámlázott) szolgáltatás volt-e.
- [26] A felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletben foglaltakkal egyetértett, az ott kifejtetteket szükségtelennek tartotta megismételni, azonban a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel a következőkre mutat rá.
- [27] A rendelkezésre álló adatok szerint a felperes és a számlakibocsátó között 2014. december 22. napján, írásban jött létre szerződés, amely 2016. április 25. napjával kiegészítésre került. A szerződés 2. pont 6. bekezdése szerint a számlakibocsátó kizárólag magyar adószámmal rendelkező alvállalkozók szolgáltatásait közvetíthette, a 8. bekezdés alapján a felperes a számlában közvetített külföldi szolgáltatásokat teljesítettként nem fogadja el. Ezen kiegészítés a közigazgatási eljárásban csatolásra nem került, így azt az alperes jogszerűen nem értékelte.
- [28] Az elsőfokú bíróság jogszerű indokát adta annak, hogy a hivatkozott számlákat milyen okból tartotta elfogadhatónak, a tényállás tisztázása érdekében tanút hallgatott meg, a nyilatkozatait - amelyek a létrejött írásbeli szerződésben foglaltakat támasztották alá - megfelelően értékelte. Az alperes továbbá semmilyen módon nem támasztotta alá azon álláspontját, hogy a számlakibocsátó bármely hozzáadott érték/szolgáltatás nélkül továbbszámlázta a szállásszolgáltatásokat, megállapította ugyanakkor, hogy a számlák egyikén sem szerepelt arra vonatkozó utalás, hogy közvetített szolgáltatást tartalmaz, ez utóbbi pedig az Szt. rendelkezése szerint elengedhetetlen feltétel.
- [29] Kiemeli a Kúria, hogy a Ket. 50. § (1) bekezdése szerint a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettség az alperesi hatóságokat terhelte, így a közigazgatási eljárásban azt kellett volna bizonyítani, hogy a felperes által elszámolni kívánt költségek közvetített szolgáltatást tartalmazó költségeket, azon belül pedig a szállító által külföldről igénybe vett szolgáltatás értékét tartalmazták. Ezzel szemben a hatóságok csupán a szerződés és a kibocsátott számlák tartalma alapján állapították meg, hogy az adott költségek közvetlen magyar filmgyártási költségként nem számolhatók el. Helytállóan hivatkozott ugyan az alperes arra, hogy az állami támogatások elszámolása során jogosult volt filmalkotás gyártása érdekében létrejött polgári jogi szerződésektől eltérő módon megállapítani az elszámolható filmgyártási költségeket, jogosult volt értékelni a felek között ténylegesen létrejött jogviszonyt, annak a gazdasági életben realizálódott tartalmát, erre vonatkozóan bizonyítást azonban a számlák vizsgálatán túl nem folytatott le. Az alperes a határozatában rögzítette ugyanakkor, hogy „az érintett számlákat tételesen megvizsgálta és ahol

többféle tétel is szerepelt a számlán belül, a bizonyíthatóan kizárólag szállásslolgáltatásról szóló költségelemeket nem vette figyelembe (MF/656. sz. számla).”

- [30] Utal arra a felülvizsgálati bíróság, hogy az Szt. 165-166. §-ok rendelkezései szerint minden gazdasági műveletről, eseményről, amely az eszközök, illetve az eszközök forrásainak állományát vagy összetételét megváltoztatja, bizonylatot kell kiállítani. A gazdasági műveletek (események) folyamatát tükröző összes bizonylat adatait a könyvviteli nyilvántartásokban rögzíteni kell. A számviteli (könyvviteli) nyilvántartásokba csak szabályszerűen kiállított bizonylat alapján szabad adatokat bejegyezni. Szabályszerű az a bizonylat, amely az adott gazdasági műveletre (eseményre) vonatkozóan a könyvvitelben rögzítendő és a más jogszabályban előírt adatokat a valóságnak megfelelően, hiánytalanul tartalmazza, megfelel a bizonylat általános alaki és tartalmi követelményeinek, és amelyet - hiba esetén - előírászerűen javítottak. A számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie. A bizonylat szerkesztésekor a világosság elvét szem előtt kell tartani.
- [31] Ebből adódóan, a gazdasági élet szereplőinek kötelessége minden gazdasági műveletről a valóságnak megfelelő tartalmú számát (bizonylatot) kiállítani. Amennyiben annak tartalma nem fedi a valóságot, úgy nem csak joga, hanem kötelessége is azt előírászerűen javítani. A bizonylat egyben a kiállító nyilatkozata is a számlában foglalt gazdasági esemény valós tartalmára nézve. A számla befogadása és a befogadó könyvvitelébe történő beállítása a számlában foglaltak valóságának elismerését jelenti. *A Kúria hivatkozik a Kfv.IV.38.056/2018/9. számú korábbi döntésére melyben rögzítette, hogy a közigazgatási hatóságot megilleti annak lehetősége, hogy az eljárása során bizonyítsa azt, hogy a számlában szereplő tények, adatok nem fedik a valóságot. Ilyen bizonyítás hiányában azonban a számlában foglaltakat valósnak kell elfogadni.*
- [32] Megjegyzendő továbbá, hogy az alperesi hatóságok a számlákban szereplő felek képviselőinek nyilatkozatát nem szerezték be, nem értékelték, meg sem kísérelték tisztázni, hogy a számlakibocsátó ténylegesen milyen áron és milyen tartalommal szerzett be szolgáltatásokat. Az alperes által értékelt gazdasági esemény tényleges vizsgálata tehát nem történt meg. Mindezt jogszzerűen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közigazgatási hatóságok által lefolytatott bizonyítás eredményeképp nem volt megállapítható, hogy a számlák külföldről igénybe vett közvetített szolgáltatást tartalmaztak volna.
- [33] *A felperes felülvizsgálati kérelmének a Pp. 206. § (1) bekezdés bíróság általi megsértése kapcsán hangsúlyozza a Kúria, hogy az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági-kúriai gyakorlat szerint ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs e nyilvánvalóan helytelen következtetés.*
- [34] *A Kúria megállapította, hogy a SB3416-00029 könyvelési számú számla tartalmazta a közvetített szolgáltatásra való utalást, ebben a körben az elsőfokú bíróság a tényállást pontatlanul határozta meg, azonban ez nem okozott nyilvánvalóan helytelen következtetést, hiszen az alperesnek megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság iránymutatásának megfelelően az Szt. szabályai alapján kell vizsgálnia, melynek körében értékelheti a számla tartalmát, így tehát megfelelően értékelheti, ha az elszámolni kívánt számla tartalma alapján is megállapítható, hogy az közvetített szolgáltatást tartalmaz. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság által pontatlanul feltárt tényállás az ügy érdemét nem*

*érintette.*

[35] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

### **Záró rész**

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[37] A Kúria a pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. §-a alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet szerint megállapított felperesi eljárási költség megfizetésére.

[38] Az eljárás során felmerült eljárási illeték az alperes személyes illetékmentessége folytán 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése, valamint 14. §-a alapján az állam terhén marad.

[39] A további felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

, 2020. október 6.

**Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő